

Pred Prešernovim spomenikom v Ljubljani

dne 10. septembra 1905. l.

○ ○ ○

Imamo ga! — Veséli se, Ljubljana,
Najlepši svoj praznuješ danes dan!
Ponosna vzprejmi novega meščana,
S teboj vesel slaví ga narod zbran:
V podobi krasni v sredi tvoji biva,
V podobi, ki nam vsem je v srcu živa!

Izpolnjena nam vsem je srčna želja:
Prešeren naš pred nami tu stoji!
Srce kipi od sreče in veselja,
V pogledu tem žarijo nam oči.
Pozdravljen! svetla zvezda ti nam bodi,
Prešeren, ki nas po življenju vodi.

Kdor težko obložen na potu peša,
Kdor stèze išče iz omrežja zmot,
Tolažbe v bridkih urah kdor pogreša,
Sem naj obljubi se na božjo pot:
Komur je huda ura up pobila,
Pri tebi tukaj išči tolažila.

Kdo iz puščave té mu pot pokaži?
Doživel hude čase je Slovan!
Ti dvigni up mu, ti ga potolaži,
Da skoraj lepši mu napoči dan:
Tvoj duh govóri z jasne nam višave:
Na delo, bratje, pa pokoncu glave!

Prešeren! tu prisegamo pred tabo,
Po vsej Sloveniji naj glas doni:
Mi bratje biti hočemo med sabo,
Živeti, kakor nas učil si ti:
Za vse, kar je človeštvu sveto, vneti,
Sinovi zvesti domovini sveti!

Jos. Stritar.

